

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1735. usque ad annum 1737

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum [u.a.], 1786

VD18 90119347

§. 50. Ludovici XV. Galliarum Regis monitum ad P. Generalem
Congregationis S. Mauri.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67868](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67868)

Sæc. XVIII.
A.C. 1735.

Aignano Duci Gallico Oratori negotio dedit, ut Papam eo inducere conetur quatenus præfatam Bullam auctoritate Apostolica firmaret, tandemque diuturnis æque ac molestis hisce diffidat finem imponere niteretur. Iussa illi exequitur Orator, ac summo Pontifici Bullæ ideam, de qua diximus tradidit, qui etiam octo ex propositis articulis ratos habuit, suasitque, ut Ebrodunensis Episcopus, vel alius Presul doctrina & auctoritate clarior, hanc decerneretur, ut tandem hoc reconciliationis negotium junctis viribus ad desideratum finem deduci posset. Attamen tam salutaris consilii frustratio non nisi obduratæ Quæsnelliorum pertinaciæ adscribenda est: Eius vero Clemens Papa contra hos, contumacesque, qui Constitutionem acceptam renuerent, sacrum Ecclesiæ fulmen interminabat; ejus tamen minas Senatarii, utpote Parlamenti auctoritate suffulti, flocci habebant.

§. L.

Ludovici XV. Franciæ Regis mandatum ad Generalem Congregationis S. Mauri.

Nec tamen omnis speratæ reconcilia-
 tionis fructus impenso Fleurii Car-
 dinalis labori defuit; ejus enim impul-
 fu Ludovicus XV. Franciæ Rex perti-
 naces via clementiæ ad obsequium re-
 vocare studuit: Eapropter illos, qui
 ob suam oppositionem, qua Constitu-
 tioni repugnabant, tam Basilicæ, quam
 in aliis carceribus detenti fuerant, li-
 bertati reddidit, pluresque eam ob
 causam in exilium detrusos, inde revo-
 cari jussit. Pari etiam benignitate
 quosdam ex Congregatione S. Mauri
 Monachos, qui Constitutionem accep-
 tare, pertinacius renuebant, sibi ac
 Sacræ Sedi obstringere nitebatur;
 quamvis enim Hi in suis comitiis ante
 triennium celebratis præfatam Consti-
 tutionem solemnî decreto acceptassent,
 ac ipsemet Rex illos, qui eidem oblu-
 tarentur, a jure suffragii tam *activi*
 quam *passivi*, ut vocant, excludi jussis-
 set, pauci tamen adhuc erant, qui in
 erronea sua opinione ad repugnand-
 um obstinati perstarent: Horum for-
 tem miserti ex eadem Congregatione
 non pauci strenue adlaborabant, ut &
 illos ad veritatis & obsequii semitam
 reducerent. Eapropter supplices Regi
 exponebant, spem plenæ reconcilia-
 tionis certam fore, si Rex exclusionis de-
 cretæ pœnam refractariis clementer re-
 laxare

Sæc. XVIII.
 A.C. 1735.

Sæc. XVIII. laxare dignaretur. Horum votis
 A. C. 1735. clinatus Rex, die quarta Martii
 anno ad Patrem du Pre Vicarium Ge-
 neralem præfatæ Congregationis
 Comitem de Maurepas Regii Senatus
 Secretarium hæc Versaliis perferre
 iussit.

Reverende Pater !

„Regiæ suæ Majestati tam per
 „ditiosos in vulgus sparsos libellos,
 „quam per aliorum relationem
 „tuit, ad quem deplorandum
 „vestra Congregatio potissimum ea
 „caussa sit redacta, quod nonnulli
 „stitutioni in vestris comitiis anno
 „Regis jussu celebratis sancitæ per-
 „cuis sese opponant. Enimvero
 „tantam inobedientiam suprema
 „auctoritate reprimere & castigare
 „tuisset, ac etiamnum posset; cum
 „ro ex vobis non pauci certam
 „sent spem, fore ut si Rex nuper
 „cretas quorundam exclusiones
 „menter remittere vellet, per
 „Regiæ clementiæ testificationem
 „cordia revocari, & bonum
 „regimen restitui, certo certius
 „set: Hac fiducia fretus Rex
 „ventia uti ac concedere voluit, ut
 „Monasteriis pro Conventualibus,
 „in comitiis pro Deputatis ejusmodi

„Monachi in Superiores eligi possint, Sæc. XVIII.
 „qui juxta vestras Constitutiones eligi- A. C. 1735.
 „biles sunt. Serio enim Regia sua Ma-
 „jestas inhibet, ne in ejusmodi elec-
 „tionibus a tenore Constitutionum vel
 „in minimo recedatur, vel quicquam
 „contra ea, quæ in nuperis comitiis
 „anno 1733. sancita & decreta fuere,
 „agatur, vel proponatur eoquod Regia
 „sua Majestas præfatum Capitulum jam
 „antea sua auctoritate confirmasset, ac
 „etiamnum confirmet: Rex igitur cer-
 „to confidit, nuper exclusos Monachos
 „libertate a Rege clementissime indulta
 „ita ufuros, atque adlaboraturos, ut
 „quicquid hucusque in eorum agendi
 „ratione reprehensione dignum erat,
 „emendaturi, seque dignos reddituri
 „sint, ut Regia sua Majestas luculen-
 „tiora adhuc suæ benignitatis specimi-
 „na vobis in futuro vestro Capitulo Ge-
 „nerali præbere valeat. Petit igitur
 „impense, ut in vestra Congrega-
 „tione, quam Rex sua veneratione ac
 „patrocinio omni tempore honorat,
 „subordinatio, & unio tantopere ne-
 „cessaria reflorescat, & reddita pace
 „Congregatio vestra imposterum quo-
 „que, uti hucusque omni tempore fe-
 „cit, Ecclesiæ utilitatem promovere,
 „eique deservire possit. De cetero,
 „Reverende Pater, supplico, ut de
 „meo

Sæc. XVIII „meo erga Te affectu, jugique vere
 A. C. 1735 „ratione persuasus &c. Acceptis hinc
 literis singulari benevolentia plenè
 præfatus Vicarius Generalis die decima
 quinta ejusdem Mensis ex Generalis
 sui mandato Parisiis ad omnes
 Congregationis Superiores has deest
 literas Encyclicas:

„Transmitto atque accludo meo
 „datum, quod Rex ad nostram Con-
 „gregationem expediri clementissime
 „præcepit. Ex allatis rationibus que
 „Regem ad id permoverunt, necnon
 „ex benignissimis verbis, quibus hoc
 „jussa constant, nova Regiæ gratia
 „ac clementiæ specimina agnoscentis
 „Rex enim eo usque sese demisit
 „ut nostræ calamitatis originem ipsam
 „indagaret, & media ad plene sanan-
 „da nostra vulnera excogitaret oppor-
 „tuna: Relaxatæ exclusiones, & reser-
 „vata suffragiorum libertas computan-
 „dæ sunt inter beneficia, quibus ultra
 „modum excitari debemus, ut indies
 „magis magisque nos Regiæ protectio-
 „nis dignos efficere certemus: Summa
 „igitur utamur promptitudine, sum-
 „mo studio conemur Regiæ suæ Ma-
 „jestatis voto satisfacere, prout ipsa a
 „nostra gratitudine & submissione præ-
 „stolatur: nec utilius, nec dignius
 „in-

Sæc. XVIII.
A. C. 1735.

„indulta libertate uti poterimus, quam
 „si benignæ voluntati Regiæ suæ Ma-
 „jestatis ad amissim responderimus:
 „Nullus porro dubito, quin vos & ve-
 „stra Congregatio, perlectis hisce Re-
 „giis mandatis, idem sapiatis: perga-
 „mus itaque sincera nostræ vota pro
 „conservatione Regiæ suæ Majestatis,
 „& pro totius Regiæ familiæ prosperi-
 „tate offerre; ipsimet enim de nostræ
 „Congregationis necessitatibus adeo
 „persuasi estis, ut superfluum foret,
 „vos ad fervidas preces ideo ad Deum
 „fundendas incitare, ut Clementissi-
 „mum Numen spiritum pacis & sub-
 „ordinationis reddere velit. Id a ve-
 „stra pietate, vestroque Zelo mihi pol-
 „liceor &c.

Hoc Præpositi Generalis monitum
 apud illos, quos magis falsa persuasio
 & suspicio minus fundata, quam erro-
 ris malitia contaminaverat, tantum
 profecerat, ut ferme omnes debitum
 obsequium corde, ore, & calamo pa-
 lam profiterentur; prout P. Jacobus
 Martinus ex monasterio San - Germa-
 nensi Monachus Benedictinus, in sua
 epistola ad Cardinalem Quirinium die
 prima Octobris 1742. data, & Bene-
 dicto XIV. nomine suorum Sodalium
 oblata testatur: En illius tenorem:
Hist. Eccles. Tom. LXXV. S „Pa-

Sæc. XVIII. „Panurgia, qua tamdiu jactatam fu-
 A. C. 1735. „se Ecclesiam Gallicanam divis, ut po-
 rimum confossa est scriptis San-Germano-
 sum; quos inter (si gloriari oportet, ut
 expedit quidem) gloria qualiscumque
 mihi parta est. Sicque evenit, ut de
 dustria Ludovicus decimus quartus,
 „& nomine Magnus, dum in vita
 „fieri jusserat, paulo post mortem eius
 „factum sit. In ejusdem gloriosi Pro-
 „cipis proposito susceptoque confite-
 „tres Ecclesie Gallicanæ Purpurati-Pro-
 „ceres permanentes, Historiam confite-
 „tutionis unigenitus potissimum a se
 „bis confici texique voluerunt. Unus
 „etiam e nostris, unus, inquam, Episcopus
 „stolis Theologicis miracula a Janle
 „stis contra Doctrinam Constitutionis
 „Unigenitus conficta, asserta, atque
 „Coelos usque elata, ita explodit, ut
 „nunc ab omnibus exhibentur. Talia
 „etiam in eandem Constitutionem
 „tenta & contorta acriter, fortiterque
 „retudit; eaque re Episcopalis in-
 „lis donatus est. Quanti autem sit
 „hæ Epistolæ Theologicæ, probat
 „plura Testimonia, quæ ex iis Sanctis
 „simus Dominus noster Benedictus
 „XIV. Pontifex maximus in doctrina
 „mum suum uberrimumque de San-
 „ctorum Beatificatione & Canonizatione
 „ne opus cum Auctoris Elogio tradit

„xit. Hinc fit, ut a Rege, aliisque **Sæc. XVIII.**
 „Regni & Ecclesiæ Proceribus e no- **A. C. 1735.**
 „stris eligantur ad sedandas dissensio-
 „nes, quæ in Religiosorum Monialium-
 „que conventibus a Sedis Apostolicæ
 „hostibus excitantur.

„Quanta autem nos observantia,
 „quantoque nexu Ecclesiæ Romanæ,
 „utpote Christianæ Religionis centro,
 „adhæreamus adglutinemurque, pa-
 „tet ex ea, qua factum est diligentia,
 „ut intra Congregationem nostram una
 „fere sit nunc fides mentium & pietas
 „actionum. Adeoque dicemus obiter
 „inopinatam illam Benedictinorum
 „San-Mauriorum in melius commuta-
 „tionem Clero Gallicano, Regi Chri-
 „stianissimo, ipsique Summo Pontifici
 „instar miraculi admirationi esse, eam-
 „que Christianis omnibus & singulis in
 „Testimonium debiti redditique Sedi
 „Apostolicæ obsequii proponi. Si qui
 „autem etiamnum apud nos secus sen-
 „tiunt, præterquam quod ii de die in
 „diem ad bonam frugem se recipiunt,
 „ac magna est spes fore, ut brevi ul-
 „troque unius moris inhabitent in do-
 „mo Dei: tacent illi quidem, ac in
 „Dei Ecclesia scissuras esse nolunt: re-
 „spuunt enim dici esse Pauli aut Ap-
 „pollo, aut etiam Cephæ, cum Chri-
 „sti

S. 2

Sæc. XVIII. „sti esse debeant. Urget imprimis ex
 A. C. 1735. „emplum eorum, quos Beatissimi Pa-
 „pæ Benedicti XIV. ad Summi Pontifi-
 „catus apicem promotio ad sanio-
 „rem mentem certatim revocavit. Mirari
 „enim nobiscum, & revereri non de-
 „sinunt virum, cujus laus dudum est
 „in Evangelio, cujus Electio Spiritus
 „sancti opus est & fructus, cujus mores
 „Apostolorum tempora respirant, cujus
 „virtus animi supra dignitatem est,
 „cujus actus salutis sunt documenta,
 „cujus charitas nos omnes cupit imi-
 „tari, cujus sollicitudo om-
 „nium Ecclesiarum Laicis est norma ju-
 „stitiæ, Clericis sanctitatis forma,
 „Episcopis vigilantia pastoralis deli-
 „neamentum, Regibus & Principibus
 „rectæ administrationis exemplar; Qui
 „non quærens quæ sua sint, Dei æmu-
 „latione Deum ipsum Ecclesiamque
 „sponsam dumtaxat æmulatur; Qui
 „Legum & Canonum est Defensor,
 „orphanorum Pater, & judex vidua-
 „rum; Qui Petri navem regendam non
 „suscepisset, si extra eam salvari quis
 „posset; Qui tandem de Sanctorum
 „Beatitudine & Canonizatione scri-
 „bens, Beatitudini & Canonizationi
 „suae viam stravit.

„Hæc, ut nos amas, Antistes Præ-
 „stantissime, Summo Pontifici, meo
 „&

„& Congregationis nostræ nomine Sæc. XVIII.
 „quam primum in memoriam revoces A. C. 1735.
 „velim. Nam uti ille Superiori nostro
 „Generali significavit, sæpius auditum
 „Romæ fuit de ejus in Apostolicam se-
 „dem singulari obsequio, de studio re-
 „tinendæ monasticæ disciplinæ, de sol-
 „licitudine evellendæ a sodalibus no-
 „stris perversæ doctrinæ, quæ pristi-
 „num ipsorum decus inobscuraverat.
 „Hinc Sanctissimus Dominus noster,
 „mirifice delectari se testatur veterem
 „tranquillitatem exercendis ingeniis
 „fovendæque pietati nimis utilem, no-
 „bis tandem restitutam fuisse. Hæc
 „inquam, sedulo in memoriam revo-
 „ca, ut Apostolicam Benedictionem
 „nobis ac Ordini nostro, quem præ-
 „stantissimum dicere haud gravatur,
 „peramanter impertiri pergat.

„Hæc enim una omnium nostrum
 „vota complectitur. Id autem benefi-
 „cii a Te obtinere eo confidentius spe-
 „ramus, quod litteris ad nos tuis illud
 „nobis te præstiturum esse libentissime
 „promittis, quod te sanctissime ac di-
 „ligentissime colimus, quod te apud
 „sanctam Sedem unicum Patronum ha-
 „bemus, quod tuis sapientissimis mo-
 „nitis obtemperamus, quod primordia
 „Corcyræ, Pauli II. vitam, sancti
 „S 3 „Phi-

Sæc. XVIII. „Philastrii opera , aliaque scripta ve
 A. C. 1735. „a te , vel te curante in lucem emissa
 „plurimi facimus , ac in iis quidquid
 „eruditionis , ingenii & curæ inventum
 „potest animadvertimus ; quod omnium
 „nium Operum Divi Ephræm editio
 „nem hactenus frustra tentatam , diu
 „que expetitam , tua diligentia , tua
 „que ex parte expensis omnibus numeris
 „ris absolutam , brevi prodituram ad nos
 „accepimus ; quod in tuis Platonis
 „lucubrationibus Platonem reviviscere
 „tem cernimus ; quod antiqua Beati
 „dictini Ordinis laus & gloria in Te
 „fidet ; ac demum quod a Vaticana
 „Bibliothecæ Præfectura ad nova
 „majoresque honores tua Te merita
 „virtus evehunt.

„Has litteras peculiari quadam fa-
 „guinis , patriæ , studiorumque affec-
 „tate Montfauconio devinctus , ad
 „multo magis admirabili virtutum tra-
 „rum fama incensus , dabam in Sæc.
 „Germanensi Parisiorum musæo XI
 „Kal. Aug. illas Tu , Cardinalis con-
 „sultissime , qui nugas meas esse ali-
 „putas , quique nuperrime Diptycha ad
 „me tua Brixia misisti , ut de cælaris
 „affabre elaboratis judicium ferrem
 „clementer accipe , ut quam expecta-
 „tionem tui in me concitasti , eam aut
 „our

„omnino, aut magna ex parte ex-
„pleas“.

Sæc. XVIII.
A. C. 1735.

Ceterum Jansenistæ, ut ex tot pro-
scriptis eorum libris infamiam, & ex
tot asecularum transfugio damnum sec-
tæ illatum resarcirent, vicemque re-
penderent, toti in eo erant, ut liber
quem P. Bernardus Arras ante tren-
nium sub titulo: *Ordo Ecclesiæ seu Pri-
matus & subordinatio Ecclesiastica* juxta
S. Thomam edidit, pariter in Galliis
publice proscriberetur, quod & hoc
anno impetrarunt.

§. LI.

*Iterati Protestantium motus pro abo-
lenda Rysvicensi clausula.*

Quamvis jam anno hujus sæculi tri-
gesimo quarto, uti memoravimus, *Vid. sup.*
Imperator collatis cum Galliarum Rege *tom. 74. pag.*
consiliis, Protestantibus palam demon- *538.*
strasset, minus æquam esse eorum pe-
titionem de abroganda clausula Rysvi-
censi, nihilominus hoc item anno die
vigesima sexta Aprilis Ratisbonenses
Principum Protestantium Legati, qui
se *Corpus Evangelicorum* vocant, itera-
to Cæsarei Commissarii Principalis au-
res pulsabant, exponentes, jam ante
biennium die decima sexta Februarii